

כ"ג תמוז ה'תשע"ה 10.7.15

מגזין מס' 337

שבת פרשת פנחס/מבורכים חודש מנחם אב

קשר-שבועי מאת הרב יאיר כלב

המגזין מוקדש לעילוי נשמת בנימין בן משה ורחל

הכתב הלאומי

כחם של פתגם, הנהגה וניגון חסידיים

אדמו"ר הרש"ב (רבי שלום דובער) אמר: פתגם חסידי מביא לצלילות הדעת ו"מנקה" את הלב. הנהגה טובה חסידית מאירה את הבית. ניגון חסידי מחזק את התקווה והביטחון, מביא שמחה ומעמיד את הבית ואת בני הבית בקרן אורה. (על פי 'היום-יום' כ"ב תמוז)

התבוננות בדרך אפשר בטמון בפתגם ובאמרה החסידיים

הדברים הקטנים

לעתים אלו 'הדברים הקטנים' שעושים את ההבדל בין חיים של משמעות לתחושת "קצתי בחיי". דוקא הנהגות פשוטות ותמימות יכולות לשפוך אור נפלא חדש על חיי האדם, וממילא גם על הסובבים אותו.

פתגם חסידי

פותח את המח והלב ללא שום הכנה מראש. לפעמים פועל הוא על האדם אף יותר מלימוד מעמיק ומחולל בו מהפך של ממש בדפוסי החשיבה וההתנהגות. כאשר שומעים בהשגחה פרטית איזו נקודה חיובית פנימית שמדברת אלינו ומניחים לה להדהד בתוכנו, אזי מפרה הדבר את כל הווייתנו. אט אט, מבלי משים, נפעלת נביעה של מחשבה טובה נוספת המולידה עוד ועוד מחשבות. נמצא, כי רב כחו של פתגם חסידי בודד אחד לפעול תגובת שרשרת של 'פרו ורבו' חיובי שאין לו סוף.

הנהגה טובה חסידית

ייתכן שאת סוד הנטילת ידיים לפני קימה מהמיטה

לא יגלו לו בקרוב, ואין הוא חש התעוררות רוחנית מיוחדת כאשר לובש הוא טלית מצמר בימות הקיץ. אך על כל פנים, יש לדעת כי באימוצן של הנהגות טובות חסידיות, שנהגו ישראל בדורות שלפנינו, ניתן לחזק את האמונה ולטעת בלבנו הרגשה מרוממת באשר הולכים אנו בדרך סלולה ורחבה העולה בית א-ל. עלינו לזכור תמיד כי אף שנמוכי קומה אנו ברוחניות, מכל מקום גבוהים אנו מכל הדורות שקדמו לנו ומבטנו מרחיק ראות אפילו יותר מהם, באשר רוכבים אנו על כתפיהם - כתפי ענקים.

ניגון חסידי

מהווה התכללות הכל, באשר 'אותיות הנגינה' משפיעות אור ושמחה, שהינם המפתח לכללות עבודת החינוך העצמי הפנימי. כאשר מתנגן לו ניגון חסידי בלב וזוכים להרגיש כיצד כמו מאליהם נסחפים כל החושים לצליליו - מתמוססים כבמטה קסם דכדוכי הנפש, מתחדשת הציפיה לעתיד טוב יותר ונוצקת רוח חיים רעננה בביטחוננו העצמי.

לוח שיסורים

"לא רק קביעות בזמן אלא גם קביעות בנפש..." (אדמו"ר הזקן) - היינו שיש לקבוע עתים ללימוד התורה, ליצור 'דופק לימודי' קבוע, ביום ובשעה, עד אשר יגלה האדם כי, לאמיתו של דבר, התורה היא לחם חוקו ומזון הנפש...

בימים האלה מקיים הרב כלב שיעור שבועי קבוע מידי יום חמישי בשעה 21:00 במושב חמד שבמרכז הארץ. הכניסה לישוב בכביש (מס' 412) המוביל מבית דגן לאור יהודה, רח' הזית 83 בבית הכנסת שבחצר משפחת שרעבי. השיעור משודר בזמן אמת בשידור חי באינטרנט, באתרנו: www.tanyaor.com

התכנסות (כיבוד ושתייה קלה מ-20:30) במושב חמד, לפרטים נוספים: שי גרציק 052-4-446-144

[בכניסה למושב חמד - ישר עד הכיכר, בכיכר שמאלה לרח' הזית - לקראת סוף הרחוב, לפני הכיכר הבאה - הזית 83 מצד שמאל. חניה בשפע מאחורי בית הכנסת שבהמשך שביל הכניסה לחצר]

לחיות עם הזמן... (אדמו"ר הזקן) - היינו שבכל זמן וזמן מתרחשת פתיחת שער רוחני, דרכו יורדים לעולם הזה אור ושפע מיוחדים, אשר יש להכין כלים כדי לקלוט 'גשמי ברכה' אלה ולתרגמם למעשים עד אשר תואר, באופן ממש, סביבתנו המיידית בגוון המסוים של נתינת הכח הטמונה באותו זמן.

שבת מברכים חודש מנחם אב

בשבת שלפני ראש חודש, מודיעים בבית הכנסת ברוב עם אודות היום, השעה והרגע המדויק בו חל מולד הלבנה ובאיזה יום יחול ראש החודש. בשבת זו, פרשת 'פנחס', מכריזים: המולד יהיה ביום חמישי, שעה 3 בצהרים, 39 דקות ו71 חלקים. ראש חודש אב ביום השישי הבא עלינו לטובה. לאחר מכן, בעומדו עם ספר התורה בידיו, מברך שליח הציבור את נוסח ברכת החודש, ומייחל עם הציבור כולו שהחודש הבא עלינו לטובה יהיה מבורך בגשמיות וברוחניות.

כתוב בפתק: על כמה יהודים פעלת שישתדלו לומר את כל התהילים בשבת מברכים?"

מתברכים כל הימים

כידוע, מן השבת, יום המנוחה וההתעלות, מתברכים כל ימות השבוע - הן הימים שלפניה והן אלה שלאחריה. הימים שקודם השבת הינם ימי הכנה לשבת, ועל הימים שלאחריה נמשכת השראתה. אמנם בשבת זו, בה מברכים החודש, נוספת מעלה יתירה - ממנה מתברך ראש החודש (הכולל את כל ימות החודש הבאים עלינו לטובה), על מועדיו והימים המיוחדים שבו.

בשבת זו, לאחר תפילת שחרית נוהגים להתוועד, שבת אחים גם יחד, כדי להכין ולעורר עצמנו להכנס לימי החודש הבא בשמחה ובטוב לבב מתוך הוספה בענייני נר מצוה ותורה אור.

אמירת תהילים בציבור

בשבת זו, השכם בבוקר, מתקבצים בבית הכנסת לאמירת כל ספר תהילים בציבור. אחרי אמירת התהילים יאמר 'קדיש יתום' מי שהוריו אינם בין החיים. ואם יש אזכרה או אבל ('חיוב') - יאמרו קדיש אחר כל ספר, ויאמרו תחילה ה'יהי רצון' המיוחד שאחרי כל ספר וספר. אחרי כן נוהגים ללמוד מאמר חסידות שיהיה מובן לכל, ולאחר הלימוד מתפללים תפילת שחרית.

אודות אמירת תהילים בציבור בשבת מברכים אמר אדמו"ר הרי"צ: "דבר אמירת תהילים האמור, אינו שייך לאיזה נוסח... ומצד אהבת ישראל... עלינו להשתדל בכל מיני השתדלות, אשר יוקבע בכל הבתי כנסיות באיזה נוסח שיהיה".

והוסיף על כך הרבי מליובאוויטש, נשיא דורנו: "כשיבוא משיח, לא יידע שום 'קונצים' אלא ידרוש..."

להלן הימים המיוחדים שבחודש מנחם אב, אודות חלקם נרחיב את הדיבור לכשיהיו סמוכים יותר:

ט"ו באב - נוהגים בו מקצת יום טוב, זכר לארועים משמחים שאירעו ביום זה במהלך הדורות לישראל.

כ' באב - יום הסתלקות המקובל הרב החסיד לוי יצחק שניאורסון זכר צדיק לברכה, אביו של הרבי מליובאוויטש, נשיא דורנו.

א' באב - יום הסתלקות אהרן הכהן.

ה' באב - יום הסתלקות האר"י ז"ל.

ט' באב - יום צום ותענית. זכר לחורבנם של שני בתי המקדש (בית ראשון ובית שני).

בניין בית המקדש

הרבי מליובאוויטש קרא להוסיף בימי בין המצרים בלימוד התורה ובנתינת צדקה, ובמיוחד בלימוד עניני בית המקדש בתורה שבכתב, בתורה שבעל פה ובהלכה. על ידי לימוד זה נזכה שיתקיימו דברי המדרש: "לך אמור להם ויתעסקו לקרות צורת הבית בתורה, ובשכר קרייתה, שיתעסקו לקרות בה, אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקים בבנין הבית".

עולם כמנהגו נוהג

אך השאלה הנשאלת כאן היא, למה חשוב כל כך שבית המקדש ייבנה גם בידי אדם? אם בין כך יהיו דברים שיהיו מוכרחים לבוא מהשמיים, מדוע לא יבוא הבית בשלימותו מלמעלה? ההסבר הפשוט לכך הוא, שבניית בית המקדש היא אחת מתרי"ג המצוות, ולכן הוא חייב להיבנות על ידי המשיח, כנציגו של עם ישראל. אולם בתורת החסידות אנו מוצאים הסבר מעמיק יותר. הרמב"ם פותח את פרק י"ב מהלכות מלכים במלים: "אל יעלה על הדעת שבימות המשיח ייבטל דבר ממנהגו של עולם, או שיהיה שם חידוש במעשה בראשית; אלא עולם כמנהגו נוהג". (מדובר, אגב, על התקופה הראשונה של ימות המשיח; בתקופה השנייה אכן ישתנו סדרי העולם). הרמב"ם אינו מדגיש זאת באקראי. חשוב לו לומר זאת, כיון שבכך באה לידי ביטוי מעלתה של הגאולה.

המדרש אומר, שכוונת הבריאה היא – "נתאוה הקב"ה להיות לו יתברך דירה בתחתונים". רצון ה' הוא, שהעולם הגשמי, התחתון והמוגבל יהיה 'דירה' לאורו האין סופי. אין זה חידוש שבעולמות העליונים, הטהורים והנאצלים, מאירה האמת האלוקית. התכלית היא, שגם בעולם הזה התחתון והנחות תאיר אמת זו במלוא זוהרה וביתר שאת.

שתי דיעות בדברי חז"ל

אנו מצפים לבוא המשיח ולבניין בית המקדש השלישי.

איך ייבנה הבית הזה, האם בידי אדם או בידי שמיים? בדברי חז"ל יש על כך שתי דיעות: דיעה אחת אומרת שהבית השלישי קיים כבר עכשיו בשמיים, ובבוא העת יירד ויעמוד על מקומו; הדיעה השנייה

(המובאת גם ברמב"ם כהלכה פסוקה) אומרת, שבית המקדש השלישי ייבנה על ידי המלך המשיח.

רבים מסבירים, שלאמיתו של דבר אין סתירה בין שתי הדיעות הללו: יהיו בבית המקדש השלישי דברים שייבנו בידי אדם, ויהיו בו דברים שיבואו מוכנים מהשמיים. בדרך זו גם מוסברת העובדה, שמסכת שלימה מפרטת את מידותיו של בית המקדש השני, שמטרתן לשמש בסיס לבניין הבית השלישי, וזאת בשעה שבספר יחזקאל מובאים פרטים שונים אודות מבנהו של בית המקדש השלישי, והם שונים מצורתו וממבנהו של בית המקדש השני – אלא שעלינו לבנות את הבית השלישי על פי מתכונתו של הבית השני, והשינויים שעליהם מדובר בספר יחזקאל, יבואו מהשמיים.

בתחתונים', במובנו האמיתי של המושג. העולם שיהיה 'דירה' לה' לא יהיה אותו עולם תחתון שבו למדו יהודים תורה וקיימו בו מצוות, אלא עולם עליון יותר. ואילו הכוונה העליונה היא, שדוקא העולם הזה הגשמי והתחתון, על כל גדריו והגבלותיו – הוא עצמו יהיה 'דירה' לקב"ה. הגילוי האלוקי המופלא של ימות המשיח, יאיר איפוא בעולם זה כמות שהוא!

זהו גם ההסבר הפנימי לכך שהמשיח הוא זה שיצטרך לבנות את בית המקדש השלישי. הכוונה היא שהגילוי האלוקי יבוא אל תוך המציאות הגשמית, כפי שהיא נעשית על ידי מעשי בני אדם. רק לאחר שבית המקדש ייבנה על ידי המלך המשיח, יבואו ויירדו מהשמיים כל הדברים שאינם יכולים להיעשות על ידי בני אדם.

תפקיד זה הוטל על העם היהודי. על ידי העבודה בלימוד התורה ובקיום המצוות, אנו מכשירים את העולם להיות ראוי לגילוייה של האמת האלוקית. לעת עתה אין אנו רואים את אשר מתחולל בעולם כתוצאה מעבודת התורה והמצוות, ולכן אנו מצפים לימות המשיח, שאז יוסרו המסכים המסתירים, ונראה כולנו כיצד הוכן העולם להיות 'דירה' לקב"ה, שיירד לשכון בו במלוא הגילוי.

לא עולם אחר

משום כך חשוב להדגיש, שהעולם שיהיה בימות המשיח לא יהיה עולם שונה מהעולם שלנו; שהרי אם יהיה זה עולם אחר, עולם נעלה יותר – לא תהיה זו 'דירה

דברים שכדאי לדעת על בית המקדש

- הוא המקום הקדוש ביותר בכל העולם.
- השכינה לא זזה לעולם ממקום המקדש (ב'שמות רבה' פרשה ב',ב' נאמר: "לעולם אין השכינה זזה מכותל המערבי").
- בזמן שבית המקדש היה קיים, לא רק עם ישראל היה חש בקדושה האלוקית ששרתה במקום. אף אומות העולם היו משגרים קרבנות ומתנות לבית המקדש.
- עשרה ניסים גלויים נעשו בבית המקדש, ומהם: לא נראה זבוב בבית המטבחים, מעולם לא ניצחה הרוח את עמוד העשן שהיטמר בצורת עמוד ישר מן הקטורת, ולא כיבו הגשמים את האש שעלתה מעצי המערכה שעל גבי המזבח, ולא הסריח בשר הקרבנות.
- בזמן שהיה בית המקדש קיים היתה חובה על כל איש ישראל 'לעלות לרגל' שלוש פעמים בשנה לבית המקדש: בפסח, בשבועות ובסוכות. גם בזמננו משתדלים לעלות לכותל המערבי בשלושת הרגלים האמורים.
- בית המקדש הוא מקום הקרבת הקרבנות. אדם שחטא בשוגג, היה עליו להביא קרבן חטאת. מי שארע לו נס או שמחה משפחתית – היה חייב להביא קרבן תודה. כמו כן הוקרבו 'קרבנות תמיד' בכל יום וקרבנות מוספים בשבתות, בראשי חודשים ובחגים.

הסיפור השבועי

כבוד של מי?

דיבורו נעשה סוער וקולח יותר. גמרות ופסוקים נשזרו בשאלות ותשובות בהלכה ובפירושי הראשונים – והדברים האירו כנתינתם מסיני.

למדני ניקלשבורג אימצו את ראשיהם כדי לעקוב אחר מהלך השיעור. גם המרא דאתרא הקשיב מרותק. לאחר כמחצית השעה הופרה השתיקה. "זה כבר חידוש עצום! חידוש עצום!", נשמע קולו של רבי מרדכי בנט. המילים נאמרו לא בנימה של התפעלות אלא בהבעת תמיהה והשתוממות.

"כלומר?", הגיב האורח.

"מה תעשו עם הירושלמי?", זרק רבה של ניקלשבורג בשאלה, כשהוא מציין הלכה בתלמוד הירושלמי. לרגע נדם הגאון מליסה, והקהל למד מכך כי דברי הירושלמי מערערים את היסוד לחידושו של האורח.

כעבור רגע החווה האורח בידו תנועה שפירושה לא היה ברור – והמשיך במשאו. אולם מעתה והלאה נעדר משיעורו הברק שאפיין אותו קודם לכן. הדברים נאמרו בהתלהבות פחותה, כאילו מתוך הכרת. לאחר שעה קלה סיים האורח את משאו וירד מהבמה.

אווירה כבדה של אי נוחות עמדה בחלל. גם רבי מרדכי בנט עצמו השגיח בדבר וחש אשם. מיהר והלך לאכסניה שבה התארח האורח כדי לפייסו. זה הביט בו כלא מבין. "יסיר נא כבוד תורתו דאגה מלבו", אמר האורח, "אין לי שמץ של טרוניה עליו".

ליבו של המרא דאתרא נחמץ. הוא חש כי הגאון מליסה נפגע מדבריו ומעביר על מידותיו. התחנן לפניו שיאמר לו בפה מלא כי סולח הוא לו. אולם רבה של ליסה התעקש ואמר כי לא פגע בו ועל כן אין צורך לסלוח.

השמועה פשטה בניקלשבורג ועוררה התלהבות רבה – הגאון הגדול רבי יעקב לוברבוים, רבה של ליסה (בעל 'חיות דעת' ו'נתיבות') – יבוא בקרוב לעיר. נודע, כי על פי הזמנת רב העיר, הגאון רבי מרדכי בנט, ישהה רבה של ליסה בניקלשבורג שלושה ימים. גדולה במיוחד היתה התרגשותם של הלמדנים, שציפו לשתות מבאר תורתו של הגאון האורח.

היום הגדול הגיע. כל יהודי ניקלשבורג – אנשים, נשים וטף – התייצבו בפתח העיר להקביל את פני האורח הדגול. מרכבת האורח עצרה והקהל הרב התגודד סביבה. ראשון עלה אליה המרא דאתרא, רבי מרדכי בנט, וחיבק באהבה רבה את האורח. אחריו ניגשו הדיינים וראשי הקהל.

ההתרגשות הגיעה לשיאה כאשר הגאון הגיח מתוך המרכבה. קריאת "שלום עליכם!" רמה פרצה באחת מפי כל. אחר כך עברו האנשים ולחצו את ידי האורח לשלום. יומו השני של הביקור היה היום המרכזי שהכול ציפו לו. ביום הזה עתיד הגאון לשאת שיעור תורני בבית המדרש הגדול של ניקלשבורג. ואמנם, זמן רב לפני פתיחת השיעור כבר נתמלא בית המדרש מפה אל פה. ההמון הוסיף להתקבץ ולצבוא על החלונות. גם אנשי העמל ופשוטי העם הגיעו – מבקשים לקחת חלק בחוויה המיוחדת.

שביל נפער בקהל הדחוס בשעה שהגאון מליסה עשה את דרכו אל מרכז בית המדרש. דממה מוחלטת השתררה בהיכל כשעלה על גרם המדרגות הקטן, שהוליך אל הבימה. פני הגאון האירו ועיניו סקרו את הקהל. הוא פתח את דבריו בשקט ובמתינות. אט אט גבר קולו וקצב

רבה של ניקלשבורג השתומם מאוד. "אם כן, מדוע לא אמר לי זאת כבוד תורתו בשעת מעשה?!", תמה. הביט בו האורח בתמיהה משלו: "וכי יעלה על הדעת שאני אסתור את דברי המרא דאתרא בנוכחות בני עירו?! חלילה לי מעשות כן; מוטב יחשבו שאני שגיתי ואל יהרהרו אחר רבם!".

נפרד רבי מרדכי בנט מאורחו בהתרגשות רבה ובתחושה עמוקה של תודה והערכה.

אך נסעה המרכבה, טיפס רבי מרדכי בנט ועלה על מקום גבוה; משם דיבר אל בני קהילתו וסיפר להם על תוכן שיחתו עם הגאון מליסה.

"מבינים אתם? תשובה ניצחת היתה לו אך הוא נמנע מלאמרה - כדי שלא לביישני!", אמר רבי מרדכי ודמעות בעיניו. "הגאון הגדול מליסא הפליא את כולנו בגאונותו בתורה", המשיך רבה של ניקלשבורג בהתרגשות, "אך יותר משלימדנו בדיבורו, לימדנו בשתיקתו. זה השיעור האמיתי לכולנו - כמה עלינו להיזהר בכבוד הזולת".

(מתוך העלון השבועי **שיחת השבוע**)

השעות הבאות היו שעות קשות לרבי מרדכי בנט. כל הלילה לא הצליח לעצום עין מרוב צער. למחרת בבוקר יצא רבי מרדכי בקריאה לקהילתו, ללוות את האורח גם בצאתו מהעיר. בכך קיווה לפצותו במעט על הפגיעה בכבודו.

המון רב הלך אחר מרכבתו של הגאון מליסה. רגע לפני צאתו מהעיר, שוב ניסה רבי מרדכי בנט לפייס את אורחו. "ידידי אהובי", פנה אליו בקול נשבר, "יסלח נא לי כבוד תורתו, בטרם ישוב לעירו; יסלח לי עתה שאם לא עכשיו אימתתי!".

הביט הגאון מליסה ברבה של ניקלשבורג וחייד. "יעלה נא כבודו אל המרכבה ונשוחח כמה דקות לבדנו", אמר. עלה רבי מרדכי אל המרכבה. פתח רבי יעקב מליסה ואמר: "אתמול, כאשר הקשה כבודו על פלפולי מדברי הירושלמי, לא חלשה דעתי. זאת מכיון שדברי הירושלמי שהזכיר, הם רק בשלב ההווה אמינא של הסוגיה, אך לפי מסקנת הגמרא הדברים משתנים ואינם סותרים את דבריי. לכן לא נכלמתי וממילא אין כבודו זקוק למחילה".

עזרו לנו, להמשיך בעשייה!

טל' 052-5675770

עמותת "תניא - מודעות עצמית ביהדות" צריכה את העזרה שלך!

”זאת התורה אדם” (במדבר יט' ד')

כשם שבאדם ישנם גוף ונשמה, כך גם בתורת ישראל ישנם גוף התורה (פשט הכתוב- 'נגלה') ונשמת התורה (פנימיותה, סודותיה ורזיה- 'נסתר'). במדור זה מובא פרוט נושאי הפרשה על פי 'נגלה', ובמדור שלאחריו יובא ביאורה של נקודה או של מספר נקודות מן הפרשה על פי פנימיות התורה.

נקודות עיקריות בפרשת פנחס

שכרו של פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן

ה' משבח באוזני משה את פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן. במעשה גבורתו, המתואר בסוף הפרשה הקודמת, משיב פינחס את חמת ה' ומכפר על חטא בני ישראל בבנות מדין ובבעל פעור. שכרו - 'ברית שלום', היא ברית הכהונה לו ולזרעו אחריו עד סוף כל הדורות.

בד בבד עם הזכרת הצדיק ושבחו, מזכירה התורה במפורש גם את שמותיהם של החוטאים ואת חטאם. הלא הם זמרי בן סלוא נשיא שבט שמעון, וכזבי בת צור ממשפחת המלוכה במדין.

מדין - אויב קדושתם של ישראל

הקב"ה מודיע למשה כי יש להתייחס אל המדיינים כאל אויב שיש להכותו ללא רחם, עקב להיטותו להחטיא את בני ישראל, להטותם אחר הבעל פעור.

מפקד נוסף של בני ישראל

בעקבות המגיפה שהפילה חללים רבים בבני ישראל (כמתואר בסוף הפרשה הקודמת), מצוה ה' את משה לשוב ולמנות את בני ישראל הבוגרים מגיל עשרים שנה ומעלה, אשר יירשו את ארץ ישראל. משה ואלעזר הכהן מקיימים את הציווי ומונים את העם, והתורה מפרטת באריכות את מספרם של בני ישראל למשפחותיהם.

מניינם של כל הגברים מגיל עשרים שנה ומעלה 601,730 נפש.

כללי חלוקת הארץ לשבטי ישראל

התורה מתארת את כללי חלוקת הארץ לבני ישראל. גודל שטח נחלת כל שבט ושבט יהיה בהתאם למניינו - שבט שאוכלוסייתו מרובה יותר נחלתו תהיה גדולה יותר. ואף שבפועל תתבצע החלוקה על פי הגורל, מכל מקום יד ההשגחה העליונה תכוון את הדברים באופן האמור.

מניין שבט לוי בנפרד

בני שבט לוי (ובתוכם הכהנים) המשרתים בקודש אינם משתתפים בחלוקת הארץ עם אחיהם באשר ה' הוא חלקם וגורלם. להם מיוחדים שטחים (ללא אדמות חקלאיות) למגורים בלבד. התורה מונה בנפרד את הלוויים בפני עצמם - 23,000 זכרים מגיל חודש ומעלה.

כלב ויהושע בנכנסים לארץ

כיון שנגזר על דור יוצאי מצרים כי ימותו במדבר (בעוון נטייתם אחר המרגלים), על כן אינם בנפקדים. מלבד כלב בן יפונה ויהושע בן נון שדברו בשבח הארץ המובטחת ויזכו לבוא בשעריה.

טענת בנות צלפחד

חמש בנות צלפחד משבט מנשה (שאביהן נהרג בשל חטאו במדבר בלא שהותיר אחריו בנים) באות לפני משה ומבקשות לזכותן בנחלת אחי אביהן.

משה מציג את בקשתן לפני הקב"ה, ותשובת ה' היא כי אכן צודקות הן בטענתן. וככלל, במקרה שאין במשפחה

בפני אלעזר הכהן ולעיני כל בני ישראל, למען יקבלו כולם את מרותו עליהם. על יהושע יינתן מהודו של משה, ואלעזר הכהן יהיה לו לעזר בעתות מלחמה (לשאל באורים ובתומים).

קרבן התמיד ומוספי שבת, ראש חדש ומועד
 התורה מפרטת את הקרבנות, המנחות והנסכים שיש להביא ולהקריב בבית המקדש. לכל זמן - קרבנותיו המיוחדים לו (התדירים מדי יום, והמוספים לימי שבת, ראש חודש ומועד): קרבן התמיד הקרב פעמיים בכל יום שחרית ומנחה, מוספי השבת, ראש חודש, חג הפסח, חג הביכורים (הוא חג שבועות), ראש השנה, יום הכיפורים, חג הסוכות ושמני עצרת.

בנים זכרים, תעבור הנחלה לבנות; ואם אין גם בנות, אזי תעבור הנחלה לפי סדר העדיפות הבא: אחי הנפטר, אחי אביו, הקרוב ביותר במשפחה.

חטאו של משה ועונשו

ה' מזכיר למשה את חטאו ב'מי מריבה', אשר על כן לא יזכו, הוא ואהרן אחיו, להיכנס אל הארץ המובטחת. ועתה קודם מותו במדבר, אומר ה' למשה לעלות אל הר העברים משם יוכל לצפות אל הארץ.

משה סומך את המנהיג הבא אחריו

בגודל אחריותו כמנהיג ישראל, מבקש משה רבנו מה' כי יבחר וימנה אחר מותו את המנהיג הבא אשר ינהיג את העם ויכניסם לארץ. ה' מצוהו לסמוך את יהושע בן נון

התחדשנו!
בוטאו לבקר
באתר המשודרג
Www.tanyaor.com

כחו של הרהור תשובה

נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

אם בני קורח, שחטאו חטא כה נורא, זכו להינצל ולהגיע למעלות כה נפלאות בזכות הרהור אחד של תשובה – על אחת כמה וכמה בני דורנו.

תשובה בלב

דבר זה מבטא את עוצם כחה של התשובה: בני קורח היו מיוזמי המחלוקת, החטיאו את כל העם, ואף כשעשו תשובה – זו היתה תשובה בהרהור הלב בלבד, תשובה שלא נודעה לאחרים.

ובכל זאת, בזכות אותו הרהור תשובה, ניצלו מעונש המוות של עדת קורח, זכו שיקרה להם נס מיוחד, ש"נתבצר להם מקום גבוה" ועד שיצאו משם חיים, ומהם נולדו שמואל הנביא ועשרים וארבעה משמרות כהונה, ואפילו בספר תהילים נקבעו מזמורים שאמרום בני קורח. כל זאת – בזכות הרהור של תשובה!

קל וחומר

מכאן יכולים אנו ללמוד קל וחומר: אם בני קורח, שחטאו חטא כה נורא, זכו להינצל ולהגיע למעלות כה נפלאות בזכות הרהור אחד של תשובה – על אחת כמה וכמה כשמדובר בדורנו, לאחר שכבר עברו דורות של יהודים שמסרו את נפשם למען שמו יתברך וצברו כל כך הרבה תורה ומעשים טובים – ודאי שעל ידי הרהור תשובה אחד יתקיימו דברי הרמב"ם: "סוף ישראל לעשות תשובה... ומיד הן נגאלים" – בגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו בקרוב ממש.

(מעובד מתוך הספר "שלחן שבת",

על פי 'לקוטי שיחות' כרך ל"ג)

"ובני קורח לא מתו" (במדבר כו,יא)

כאשר מונה התורה בפרשתנו את משפחות שבט לוי, היא מציינת את "משפחת הקרחי". נשאלת השאלה: איך נשארה משפחה לקורח, והלוא הוא ובניו וכל אשר לו נבלעו באדמה בשעת המחלוקת נגד משה רבנו? עונה על כך התורה במקום אחר בפרשה. כאשר היא מזכירה את דתן ואבירם (שהחטיאו את העם באותה מחלוקת), היא מציינת: "ובני קורח לא מתו". מבאר רש"י: "הם היו בעצה תחילה – ובשעת המחלוקת הרהרו תשובה בלבם, לפיכך נתבצר להם מקום גבוה... וישבו שם" (ואחר כך יצאו משם והקימו משפחה).

מידה כנגד מידה

בני קורח היו שותפים למחלוקת והיו מנותני העצה לפתוח בה, אולם כשפרצה המחלוקת, חשו חרטה ו"הרהרו תשובה בלבם". אילו היו מגלים בפועל את חרטתם והיו פורשים מהמחלוקת – לא היו נבלעים באדמה. אך מאחר שהשאירו את הרהורי התשובה רק בלבם, לכן נענשו עם כל עדת קורח.

עונשם היה אפוא מידה כנגד מידה: כשם שבגלוי הם היו חלק מעדת קורח, כך בגלוי גם נענשו עמם ונבלעו באדמה כמותם. אולם מאחר שבתוך לבם הרהרו תשובה, דבר שכל העם לא ראה ורק הקב"ה ידע זאת, לכן נבדלו מעדת קורח לאחר היבלעם באדמה, ושם, הרחק מעין רואים, נתבצר להם מקום גבוה וניצלו.

חסידות על הפרשה פינחס

והן בתקופות של 'בין הערביים', תקופות קשות - יש להתמיד בעבודת הקרבנות, קירוב לה' ודבקות בו יתברך.

(ה'תוועדויות' תשד"מ כרך ד', עמ' 2182)

אהבה מסיני

עולת תמיד העשויה בהר סיני (כח,ו)

"עולת תמיד" - התשוקה התמידית של הנשמה לצאת מן הגוף ולחזור לשורשה ומקורה האלוקי (בלשון החסידות: "אהבה מסותרת").

"העשויה בהר סיני" - אהבה זו נקבעה בכל נשמה יהודית על ידי ההתגלות הנעלית של מעמד הר סיני. ('אור-התורה' במדבר עמ' א'קנו)

ה'נהנתנות' זקוקה לכפרה תמידית ויכפר על בני-ישראל (כה,יג) שעד עתה לא זו, אלא עומד ומכפר עד שיחיו המתים ('ספרי')

מה נשתנה חטא פעור משאר חטאי בני ישראל, שהוא זקוק לכפרה תמידית?

אלא המשמעות הפנימית של חטא פעור היא החשבת תענוגי העולם ועשייתם עיקר, ומידה זו מצויה בקרבנו תמיד.

(ליקוטי-שיחות, כרך ד', עמ' 1327)

להתמיד בעבודת ה' בכל המצבים את הכבש אחד תעשה בבוקר ואת הכבש השני תעשה בין הערביים (כח,ד)

הן בתקופות של 'בוקר' בחיים, תקופות מאושרות,

מארז ניגוני חב"ד

מ"ח ניגונים של התבוננות וכיסופים מפי הרב כלב!!
4 דיסקים ב-120 ש"ח בלבד וכולל משלוח

להזמנות: 052-56-75-770

בקרו אותנו באתר
 המחודש www.tanyaor.com
 וגם ביו-טיוב ובפייסבוק:
 בלוגים מצולמים וניגונים (באיכות HD)

סדר התנ"ך

עודה ראשונה לנפשו

תניא
 מודעות
 עצמית
 ביהדות

YouTube f

שבת שלום!!!

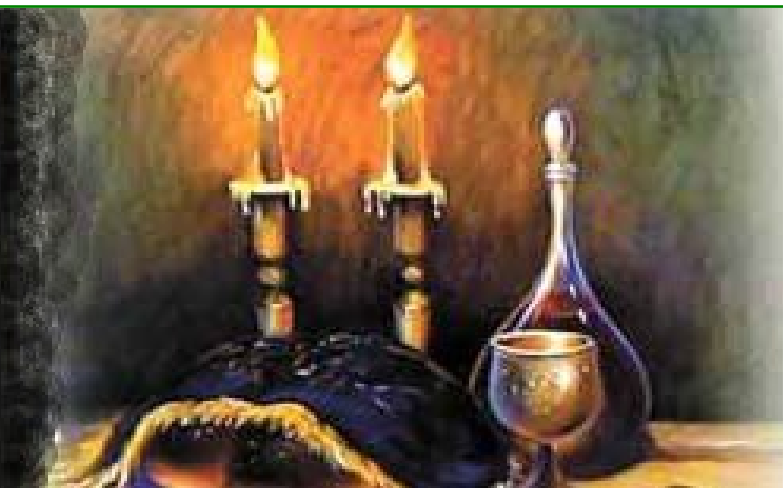
ליקוט, רעיונות, כתיבה ועימוד: חי דמארי
 כתיבה, עריכה, והגהה: הרב יאיר כלב
 להערות, הארות, הצעות או תיקונים, אנא כתבו לנו

Tanyaor4u@gmail.com

הרבי מליובאוויטש הנהיג ועודד שכל אשה ובת (מגיל רך
 ביותר ולפחות מגיל 3) תדלקנה נרות שבת וחג.

צאת השבת	הדלקת נרות	עיר (שעון קי"ז)
20:29	19:12	י-ם
20:32	19:27	ת"א
20:33	19:20	חיפה
20:30	19:28	ב"ש

נהנתם? העבירו הלאה, לזכות עוד ועוד יהודים בהרחבת המודעות למקורותינו.

נא לשמור על קדושת הגיליון